Szilasi György

A hit fokozatai

VISSZHANG - LX. évfolyam, 32. szám, 2016. augusztus 12.

„S akik nem hiszünk a föltámadásban, csak ülünk az asztal mellett, és csodálkozunk.” (TGM: *Laikus szavak a pápáról, ÉS,* 2016/31., aug. 5.). Csodálkozásra késztet a keresztyén hit totális elfogadásán alapuló élet, hiszen kognitív disszonanciát érzünk miatta – magunkban, akik nem hiszünk benne. Polgári és büntetőjogi törvényeink, amelyeknek alávetjük magunkat, nem az „evangyéliom” útmutatásai alapján működnek, a magukat keresztyénnek valló országok külkapcsolatai, hadijogi rendelkezései sem krisztusi gyökerűek. Ezekkel szemben lép föl Ferenc pápa, amikor a menekültek ügyében nem méricskél, nem fontolgat, együtt örül az igazsággal, és szeretete soha el nem fogy. Benne nincs disszonancia, ezért csodáljuk, és kicsit irigyeljük. Talán jó lenne (lett volna) olyan világban élni, amelyet Ferenc pápa, Várszegi Asztrik, Esterházy Péter és Tamás Gáspár Miklós közösen irányít. De egyelőre olyanok kormányoznak, akiknél nem okoz semmiféle kognitív disszonanciát a heti templomba járás, a szentségek rendszeres felvétele és a menekültek iránt érzett őszinte gyűlölet. Nem veszik komolyan a vallást; ellenségei Ferenc pápának, hiába rakták be nemzeti hitvallásukba és alaptörvényükbe a keresztyénséget és az egyházakkal való együttműködést.

És ne feledkezzünk meg a hitük szerint élők egy másik nagy csoportjáról, az Iszlám Államról és az ezt támogató iszlám hívők tömegéről sem. Ők is komolyan veszik vallásukat, hitük szerint élnek, és bennük sincs kognitív disszonancia. Mi csak azt látjuk, hogy az ősi kultúrák, az antikvitás és a kereszténység idején keletkezett csodás építményeket földig rombolják, kegyetlen gyilkosságokat követnek el, a nőket rabszolgasorba kényszerítik, agresszívan terjeszkednek. Mert komolyan veszik a hitüket. Elegendő válasz erre a „keresztyén” világ részéről, hogy még az írmagjukat is kiirtjuk, eltöröljük őket a Föld színéről? Ez biztosan kevés lesz. Talán majd egyszer összeülnek egy asztalnál azok, akik így vagy úgy, akár ezerféleképp, de komolyan veszik a vallásukat, odaülnek azok is, akik vallásosak, de nem veszik komolyan és nem aszerint élnek. És talán születik majd egy emberhez méltó egyezség. „S akik nem hiszünk a föltámadásban, csak ülünk az asztal mellett, és csodálkozunk.”